

C251 – LEE38

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

18 mei 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over mogelijke milieuverontreiniging door kunststofmatten en kunstgras	1
Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de betrouwbaarheid van het register van verontreinigde gronden	4

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over mogelijke milieuverontreiniging door kunststofmatten en kunstgras

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in Nederland wordt momenteel een grootschalig onderzoek gevoerd naar de schadelijkheid van kunstgras op voetbalvelden en van schokdempende tegels die als valmatten gebruikt worden op de speelpleinen. In bepaalde kunstgrassen en schokdempende tegels zouden autobanden worden verwerkt. Het risico zit vooral in de oliën die aan het rubber van autobanden toegevoegd worden om het zachter te maken. Die oliën bevatten vaak grote hoeveelheden kankerverwekkende PAK's. Wanneer stukjes van deze uit autobanden gefabriceerde tegels loskomen, bestaat het grote gevaar dat kinderen deze gevaarlijke stukjes in hun mond stoppen, met alle gevolgen van dien. Bovendien wordt gevreesd voor gezondheidsrisico's door vaak te spelen op terreinen met kunstgras. Naast deze gezondheidsrisico's bestaat het vermoeden dat de aanwezigheid van de betwiste tegels en kunstgrassen mogelijk ook het grondwater kan verontreinigen. Ook al verbiedt Europa vanaf 2010 het gebruik van PAK's in autobanden, het probleem van recyclage van autobanden in andere producten zal nog lange tijd bestaan en dient nauwgezet opgevolgd te worden.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal vragen voorbereid. Ik heb mijn vraag om uitleg ook gericht tot minister Anciaux, omdat het ook zijn bevoegdheid betreft.

Minister Kris Peeters: Ik heb overleg gepleegd met minister Anciaux.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik dank u daarvoor.

Bent u op de hoogte van het grootschalige onderzoek in Nederland betreffende de problematiek van de

gevaren van kunstgrassen en schokdempende tegels vervaardigd uit autobanden? Zullen naar aanleiding van dit onderzoek initiatieven genomen worden in België? Zal er onder meer contact opgenomen worden met de sector om de samenstelling van kunststofgrassen en schokdempende tegels na te gaan?

Bent u bereid om overleg te plegen met de federale regering betreffende productnormering in het kader van de gezondheid, maar ook over de mogelijke grondwaterverontreiniging? Zult u bij wijze van voorzorgsmaatregel een aantal steekproeven doen om de verontreiniging van grondwater na te gaan?

Hebt u enig zicht op de omvang van de problematiek in België indien de Nederlandse studie het vermoeden van de gezondheids- en milieurisico's bevestigt? Meent u dat maatregelen en de sensibilisatie van gemeentebesturen noodzakelijk zijn, vermits op nagenoeg alle gemeentelijke speelpleinen schokdempende tegels aanwezig zijn?

Zal ook de minister van Sport vooral bij voetbalploegen en andere sportverenigingen die hun sport beoefenen op grasvelden, aandringen op waakzaamheid en voorzichtigheid?

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, enige tijd geleden kwam er een nieuwe en verstrengde reglementering op de speelpleinen. Schokdempende tegels zijn voor veel gemeentebesturen de ideale manier om aan een groot gedeelte van die reglementering te voldoen. De industrie maakt op een heel felle – ik durf niet te zeggen agressieve – manier reclame voor die tegels. Ook de kunstgrasterreinen zijn echt in de mode. Het is van groot belang om deze zaak heel nauwkeurig te onderzoeken, maar zonder daarbij onmiddellijk paniek te zaaien. De voorbije jaren werden enorme investeringen in dergelijke materialen gedaan. Dat gebeurde in vertrouwen en van mogelijke gevaren werd geen melding gemaakt.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de minister, een vijftiental jaren geleden ben ik gedurende 6 jaar schepen van Onderwijs geweest. Ik heb dat materiaal toen ook laten leggen op de schoolkoer ten gevolge

van de agressieve reclame waarover mevrouw Crevits het had.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, ik wil me graag aansluiten bij de vraag van mevrouw Van den Eynde omdat het probleem ook bestaat in culturele centra met polyvalente zalen en in sportzalen. Ook daar wordt hetzelfde korrelmateriaal gebruikt voor sportmatten of voor volledige vloeren.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, er loopt momenteel in Nederland inderdaad een onderzoek naar de risico's voor milieu en gezondheid van stukjes rubber die in vele kunstgrasvelden en schokdempende tegels zitten. Deze kunnen rubbergranulaat bevatten afkomstig van autobanden. In autobanden waarin aromatische oliën zijn verwerkt, die het bandenoppervlak zachter maken, bevinden zich de zogenaamde PAK's of polycyclische aromatische koolwaterstoffen. Deze stoffen brengen mogelijke milieu- en gezondheidsrisico's met zich mee – maar dit is common knowledge.

In een rapport van het 'Scientific Committee on Toxicity, Ecotoxicity and the Environment', verspreid door de Europese Commissie, wordt gesteld dat autobanden momenteel 13,5 tot 112 milligram PAK's per kilogram bevatten, maar dat er nog maar weinig informatie is over de biobeschikbaarheid van deze PAK's. De biobeschikbaarheid staat voor de mate waarin de PAK's worden opgenomen door levende organismen.

Om mogelijke risico's voor milieu en gezondheid te beperken, voorziet een recente Europese richtlijn inzake PAK's in procesoliën voor rubberverwerking, in normen voor de concentratie aan PAK's in onder andere autobanden. Het betreft Richtlijn 2005/69, 27ste aanpassing aan Richtlijn 76/769. De richtlijn treedt in werking in 2010. Voor de toekomst werden de nodige maatregelen dus al genomen.

Ondertussen worden er inderdaad afvalbanden gerecycleerd tot granulaten die in vloerbedekkingen kunnen worden gebruikt, of los als bodembedekker. Kunstgras echter is gemaakt van polypropyleen en bevat initieel geen rubber. Tussen het kunstgras strooit men soms wel rubberbolletjes om kwetsuren bij valpartijen te voorkomen. De rubberbolletjes

kunnen gemaakt zijn van granulaten, afkomstig van de verwerking van afvalbanden.

In Vlaanderen loopt al enige tijd een onderzoek naar PAK's op initiatief van mijn administratie. In dat kader werden een inventaris en een analyse gemaakt van de aard en de omvang van de blootstelling eraan. De meest geschikte indicatoren in het milieu én in de mens werden bepaald om de gezondheidsimpact van deze blootstelling in te schatten in de specifieke Vlaamse context. Ook werden de meest geschikte methoden bepaald om informatie te verkrijgen over reële concentraties en trends in blootstelling aan PAK's. Vlaanderen loopt hier wat vooruit, en gelukkig maar. Binnen enkele maanden zal er een rapport klaar zijn en zal ik weten of een aanpassing van lopende en/of geplande monitoringprogramma's aangewezen is om een zo correct mogelijke inschatting van de blootstelling, de evolutie in de blootstelling en de risico's voor de gezondheid van PAK's in Vlaanderen te verkrijgen. Het gericht verzamelen van blootstellings- en effectgegevens is noodzakelijk om de impact van blootstelling aan PAK's op de mens te kunnen kwantificeren en reduceren.

Op initiatief van de OVAM is door de VITO reeds in 2004 een onderzoek uitgevoerd naar het gebruik van afvalstoffen als bodembedekker op sportterreinen. Het resultaat hiervan is onder meer een beslissingsboom met criteria waaraan een welomschreven afvalstof moet voldoen om in aanmerking te komen voor een gebruikstoelating als kunstbodem. Hierbij moet niet alleen het afvalmateriaal op zich aan bepaalde milieukwaliteiten voldoen, zoals aandacht voor PAK's, zware metalen enzovoort, maar wordt ook gekeken naar de accumulatie in de bodem van de eventueel uitlogende componenten. De in dat kader vooropgestelde drempelwaarden voor PAK's zijn opgenomen in bijlage 4.2.1 van Vlarea.

De OVAM heeft de onderzoeksresultaten met de beslissingsboom in 2005 verspreid aan de verkopers van bodembedekkers en heeft hen er in maart 2006 aan herinnerd dat zij het onderzoek voor hun kunstbodem moesten opstarten en ten laatste in oktober 2006 moeten aantonen dat hun product voldoet aan de criteria uit de VITO-studie en Vlarea. Ondertussen zijn reeds enkele intentieverklaringen binnen, waaronder één voor rubbergranulaten.

Uiteraard ben ik bereid om overleg te plegen met de federale regering. Er is een zeer nauwe samenwerking rond milieu en gezondheid op nationaal vlak. Deze

startte enkele jaren geleden met de opmaak van een Nationaal Actieplan Milieu en Gezondheid, ofwel National Environmental Health Action Plan, afgekort NEHAP. Dit gezamenlijke plan van alle gewesten, gemeenschappen en de federale overheid bundelt alle acties op het gebied van milieu en gezondheid en bevat doelstellingen om samen op een constructieve en efficiënte manier een beleid uit te werken. In 2004 ondertekenden alle bevoegde ministers een samenwerkingsakkoord om structurele samenwerking op dat gebied mogelijk te maken. Dit vormt het kader voor het opzetten van geïntegreerde acties inzake milieu en gezondheid op terreinen waar de versnipperde bevoegdheden een optimale actie van één enkel bevoegdheidsniveau onmogelijk maken.

Zal de minister bij wijze van voorzorgsmaatregel een aantal steekproeven doen om de verontreiniging van grondwater na te gaan? Het onderzoeken van het Vlaamse grondwater naar de aanwezigheid en verspreiding van milieuvreemde stoffen die van diffuse verontreinigingsbronnen afkomstig zijn en tot significante kwaliteitswijzigingen zouden kunnen leiden, behoort tot de taken van het IVA VMM, afdeling Water.

Over grootschalige diffuse verontreinigingen van het grondwater, te wijten aan PAK's afkomstig van rubbergranulaat van gebruikte autobanden of andere bronnen in Vlaanderen, is tot op heden niets bekend en zijn er ook geen onmiddellijke aanwijzingen. Op het moment gebeurt er dan ook geen onderzoek naar de aanwezigheid van PAK's in het grondwater in het kader van lopende regionale analysecampagnes. Verontreinigingen met deze stoffen ontstaan immers meestal door puntbronnen, die in het kader van het bodemsaneringsdecreet door de OVAM worden onderzocht, onder controle gebracht en, indien nodig, gesaneerd. Op dit moment is er dus geen aanwijsbare problematiek, maar dit kan wijzigen, mochten zich bepaalde situaties voordoen.

Minister Anciaux, bevoegd voor Sport, heeft over de problematiek reeds contact opgenomen met de cel Milieu en Gezondheid van Aminal en zich geïnformeerd over de stand van zaken in het onderzoek dat hierover in Nederland wordt gevoerd. Zodra de resultaten bekend zijn, zal ook de minister van Sport hierover geïnformeerd worden. Op basis daarvan zal hij dan, voor zover nodig, de sportsector informeren en zo nodig sensibiliseren. Indien noodzakelijk zullen ook regulerende maatregelen op Vlaams niveau genomen worden in overleg met de federale overheid, zoals ik reeds heb toegelicht.

De problematiek wordt onderzocht en bestudeerd. We houden dat heel nauwlettend in de gaten. We hebben met de producenten duidelijke afspraken gemaakt. Wat geldt voor de sportverenigingen, geldt natuurlijk ook voor de gemeenten. Ik wil voorzichtig zijn en niet onnodig paniekvoetbal organiseren. Het probleem is niet onbelangrijk. Zodra we over meer resultaten beschikken, zullen zowel de minister van Sport als ikzelf bijkomende acties nemen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord en de talrijke gegevens. Het is geen onbelangrijke problematiek. Onderzoek en waakzaamheid zijn noodzakelijk, zoals u hebt gezegd. Ik heb ook de indruk dat u zeer intensief werkt aan een beleid ten aanzien van de gevaren van PAK's. Laat ons maar de koploper zijn in Vlaanderen.

We kijken uit naar het rapport. Ik hoop dat dit in oktober meegedeeld zal worden. Het onderzoek en de verdere ondervraging van de producenten is ook zeer belangrijk. Ik weet niet hoe u het verder zult opvolgen indien producenten geen melding maken van bepaalde producten. Kan men dan bestraft worden? Dat is een zeer belangrijk gegeven want pas als we meer gegevens hebben, kunnen we heel intensief nagaan waar de problemen zich op het terrein kunnen voordoen. We zullen de problematiek in elk geval mee opvolgen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, richt u de bevraging ook aan de buitenlandse producenten? Ik ken toevallig een Nederlandse producent van granulaten. Hoe kunt u het probleem in goede banen leiden als het gaat over buitenlandse leveranciers of producenten?

Minister Kris Peeters: Ik heb de lijst van de OVAM niet bij. Het bericht gaat naar verkopers van bodembedekkers. Iedereen die dat verkoopt in Vlaanderen, heeft een bericht van de OVAM gekregen. Ik zal dit eens nagaan, maar ik meen niet dat we ook verkopers in het buitenland hebben aangeschreven. Ik kan natuurlijk geen bericht wereldwijd verzenden.

De heer John Vrancken: Dat begrijp ik. Bij openbare aanbestedingen geeft het lastenboek een bepaalde omschrijving van de te gebruiken producten en er is

ook de aanlevering van de nodige technische fiches en veiligheidsfiches waarop de producent vermeld staat. Die is zo heel gemakkelijk traceerbaar, ook een buitenlandse producent. Op de binnensportvelden worden die producten heel veel gebruikt en dat gaat altijd via openbare aanbestedingen, zodat de producent wel degelijk bekend is. Op deze markt zijn er bovendien maar weinig producenten actief.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de betrouwbaarheid van het register van verontreinigde gronden

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u kent de materie van de geschiedenis van het register van verontreinigde gronden veel beter dan ik. Ik ben erbij terechtgekomen door een lokaal probleem verder uit te spitten. Daardoor stel ik me vragen in hoever dit register betrouwbaar is. Blijkbaar loopt er een en ander mis bij de inventarisatie van vervuilde gronden, waardoor sommige van die terreinen niet opgenomen worden in dat register.

Langsheen de Ninoofsesteenweg, de N8, is er een gebied ingekleurd als VEN-gebied. Dat wordt door de gemeente Roosdaal omschreven als ecologisch waardeloos want het is opgevuld met puin. Ik heb daarover al een schriftelijke vraag aan u gesteld, mijnheer de minister. U antwoordde dat dit gebied ecologisch zeer waardevol is en dat er geen gegevens zijn in het register van verontreinigde gronden en geen plannen tot sanering.

De gemeente Roosdaal heeft me brieven bezorgd waaruit blijkt dat de OVAM reeds in juni 1995 op de hoogte was van de problematiek van dit terrein. Ik citeer de OVAM: 'OVAM overweegt inderdaad om tot sanering over te gaan. Een concreet tijdstip kunnen wij u niet geven gelet op de gestelde prioriteiten bij de afhandeling van de dossiers.'

Een maand later schrijft de OVAM nog eens een brief: 'De klasse drie is zwaar verontreinigd met ongedefinieerde zwarte fragmenten met een pekgeur,

alsmede schuimrubber, enzovoort. De visuele vervuiling van het terrein heeft ongekende proporties. Sanering, alleen al omwille van stedenbouwkundige redenen is zeker aangewezen.'

Verder wordt nog gemeld dat zowel voor zware metalen als voor organische verbindingen de achtergrondwaarden overschreden worden, zeker in het grondwater. De OVAM adviseerde dan ook reeds in 1995 om het stort selectief af te graven om tot een herstel van de oorspronkelijke staat van het terrein te komen. In september 1995 laat de gemeente Roosdaal dan ook aan het departement Leefmilieu en Infrastructuur, inspectie Brabant, weten dat opdracht gegeven is aan de eigenaar van het terrein om het terrein volledig af te maken, zodat er niet meer kan worden gestort. Tevens wordt aan de eigenaar gevraagd het geheel op te kuisen.

Dan stopt alles. Intussen zijn we 2006 en het terrein werd helemaal nog niet afgemaakt, iedereen kan erop. Er werd niets opgeruimd, integendeel, er wordt – wellicht illegaal – nog bijgestort.

Mijnheer de minister, hebt u weet van soortgelijke gevallen van vervuilde terreinen die niet in het register van verontreinigde gronden werden opgenomen? Is het register wel betrouwbaar? In 1995 stelde de OVAM immers dat het een zwaar verontreinigd terrein is, maar het blijkt niet in het register te staan. In welke mate worden de vervuilde terreinen opgenomen in het register? Waarom werd dit terrein er niet in opgenomen? Waarom is de OVAM niet overgegaan tot sanering van dit terrein? Waarom heeft de OVAM dit dossier niet verder opgevolgd? De gemeente geeft toe dat zij niets heeft gedaan. De bal lag in het kamp van de OVAM en de eigenaar. Klopt het dat de OVAM een tekort aan personeel heeft waardoor dergelijke zaken niet worden opvolgd?

Uit de brief van de OVAM die ik van de gemeente heb gekregen, blijkt bovendien dat de volledige aard van de vervuiling nog steeds onbekend is omdat er slechts een sleufmonsternamen kon gebeuren. Overweegt u om aan de hand van deze gegevens een verder onderzoek op te starten naar de reële aard van deze vervuiling?

Welke stappen zullen worden gezet om dit toch wel zwaar vervuilde terrein te laten saneren?

Wie is volgens u verantwoordelijk voor de niet-sanering? De gemeente Roosdaal schuift de bal door naar

de OVAM en naar de eigenaar. Ondertussen is de oorspronkelijke eigenaar overleden en er is een probleem met de erfeniskwestie in verband met het terrein. De boel blijft intussen echter liggen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Michiels, uw vraag betreft een wat ouder probleem en ik zal proberen om duidelijke antwoorden te geven op uw vele vragen.

Van 1993 tot het eind van de jaren 90 heeft de OVAM samen met de vijf Vlaamse provinciebesturen projecten opgezet om potentieel verontreinigde sites te inventariseren. In totaal werden zo in Vlaanderen 4303 sites geïnventariseerd. Op basis van gegevens van derden zoals gemeentebesturen, en uit meldingen van schadegevallen werden buiten deze studie over potentieel verontreinigde sites nadien nog 638 andere sites op basis van voormalige Vlarebo-activiteiten geïnventariseerd.

Gelet op de beperkte gegevens die in deze dossiers over de sites beschikbaar zijn, worden ze niet opgenomen in het register van verontreinigde gronden, maar in de inventaris van gronden waarop risicoactiviteiten plaatsvonden. Alleen indien de OVAM beschikt over voldoende onderzoeksgegevens met betrekking tot het hele terrein waarin naast een aantal administratieve gegevens ook een omschrijving terug te vinden is van de ernst van de verontreiniging en als deze aan bepaalde criteria voldoet, wordt een perceel effectief opgenomen in het register van verontreinigde gronden. Dit gebeurt om te vermijden dat een grond al van tevoren gecatalogeerd wordt zonder dat er ooit onderzoeksdaden plaats hebben gevonden.

De dossiers over potentieel verontreinigde sites werden vervolledigd met de geüpdatete kadastrale gegevens en de Vlarebo-codes, en worden via de kadastrale gegevens gelinkt met de bodemsaneringsdatabank van de OVAM. Indien momenteel een bodemattest wordt aangevraagd voor een perceel dat opgenomen is in deze lijst van sites, maar niet in het register van verontreinigde gronden, omdat er nog geen oriënterend bodemonderzoek is uitgevoerd, wordt een begeleidend schrijven meegestuurd dat aangeeft dat er volgens de gegevens van de OVAM risicoactiviteiten zijn geweest of nog zijn, en dat vooraleer de overdracht kan doorgaan deze terreinen eerst moeten worden onderzocht. Er wordt dus een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de sites enerzijds en het register anderzijds.

Het register van verontreinigde gronden is in die mate betrouwbaar dat de OVAM voor elke opgenomen grond over afdoende onderzoeksgegevens beschikt om te kunnen concluderen dat een grond zodanig vervuild is dat hij in het register moet worden opgenomen. De opname in het register gebeurt vanaf het ogenblik dat de bodemverontreiniging hoger is dan 80 percent van de bodemsaneringsnorm van het bestemmingstype 2: natuur en landbouw.

In tegenstelling tot vroeger is er nu wel een georganiseerde aanvoer van gegevens in het register van verontreinigde gronden waarbij het oriënterend bodemonderzoek een cruciale rol speelt. Er geldt een decretale onderzoekspllicht voor risicoactiviteiten. Deze plicht ontstaat bij overdracht van gronden, sluiting of stopzetting van activiteiten, en geldt voor bepaalde activiteiten op periodieke basis. De oppervlakte die opgenomen is in het register, is indicatief omdat soms maar een stukje van een perceel vervuild is terwijl wel het volledige perceel wordt opgenomen. Het register van verontreinigde gronden is nagenoeg uniek in de wereld en wordt nergens op een gelijkwaardig gedetailleerd niveau toegepast. U weet dat we plannen hebben om het register uit te breiden en om niet alleen de verontreinigde gronden op te nemen, maar ik geef u nu de huidige stand van zaken.

De reden waarom dit dossier niet werd opgenomen in het register, is omdat in dit specifieke geval de OVAM over onvoldoende gegevens beschikte om, gelet op de voorwaarden tot opname van een grond in het register, zoals bijvoorbeeld de kadastrale gegevens of een omschrijving van de ernst van de verontreiniging, over te gaan tot opname van de grond in het register van verontreinigende gronden.

Het betreffende dossier werd wel behandeld in het kader van het Afvalstoffendecreet, daar het achtergelaten afvalstoffen betrof. Achtergelaten afvalstoffen kunnen potentiële bronnen voor de verontreiniging van de bodem zijn. Indien de afvalstoffen echter inerte materialen zijn zoals bouw- en slooafval, geven zij niet noodzakelijk aanleiding tot verontreiniging van de onderliggende bodem. De OVAM zal evenwel de in het kader van het Afvalstoffendecreet behandelde dossiers verder screenen op het eventueel voorkomen van bodemverontreiniging en ze opnemen in de inventaris van potentieel verontreinigde gronden.

De OVAM is in 1995, 11 jaar geleden dus, niet overgegaan tot sanering omwille van het gehanteerde beleid betreffende prioritaire bodemsaneringen en

door het relatieve risico als gevolg van de verontreiniging versus de beschikbare middelen. De OVAM verwijderde wel een andere en kleinere illegale stortplaats van de betrokken firma in Sint-Martens-Lenik met een kostprijs van ongeveer 700.000 euro, waarvan de terugvordering nog lopende is. In 1995 werd dus beslist dat er geen dringende nood aan sanering was. Om deze plek te saneren zou waarschijnlijk 2 à 3 miljoen euro nodig zijn.

De OVAM heeft in die periode van 11 jaar geen acties meer ondernomen, omdat het dossier een lage prioriteit kreeg inzake het ambtshalve verwijderen van het illegale stortplaatsen. De lage prioriteit werd ingegeven door het rapport van de deskundige NV Bouwen en Milieu. In het rapport worden stedenbouwkundige en louter visuele redenen aangehaald om de afvalstoffen te verwijderen.

De vraag of er bij de OVAM een personeelstekort is om toezicht te houden en controle uit te oefenen, is in dit verband niet relevant. Natuurlijk heb ik altijd een tekort aan toezichthouders en controleurs. De vraag is echter hoever moet worden gegaan. Wij treden maar op bij vrijvelden delicten en dat gebeurt altijd reactief: na klachten of meldingen. De eerste lijn waarop de klachten en meldingen worden opgevangen en zo mogelijk afgehandeld, situeert zich op het lokale niveau, bij de gemeente en de lokale politie. In de samenwerkingsovereenkomst met de lokale besturen is een artikel opgenomen dat de financiering regelt voor de gemeentebesturen die achtergelaten gevaarlijke afvalstoffen laten afvoeren. Wanneer een gemeente geen beroep kan doen op de overeenkomst of wanneer de zaak het lokale niveau overstijgt omwille van de grote hoeveelheid of van de kosten die gepaard gaan met een opruiming, treedt de OVAM op. Het optreden van de OVAM wordt veeleer beperkt door de beschikbare financiële en juridische middelen dan door de factor mankracht. Over hoe meer middelen ik beschik, hoe meer er kan worden gesaneerd.

Er worden geen maatregelen overwogen om de huidige gegevens aan te vullen, noch wordt in middelen voorzien om de afvalstoffen te verwijderen, gelet op het lage risico van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu. Deze beslissing is gebaseerd op de informatie die ik van de OVAM heb gekregen. Als er nieuwe of bijkomende informatie zou zijn die een andere richting uitgaat, zal die natuurlijk direct worden bekeken.

De aanwezigheid van bodemverontreiniging onder de stortmassa kan vastgesteld worden en in kaart gebracht worden, nadat de eigenaar de illegale afvalstoffen heeft verwijderd. De OVAM zal momenteel geen initiatieven nemen om dit ambtshalve te doen gezien er geen direct risico uitgaat van de aanwezige afvalstoffen.

Het algemene principe is dat de vervuiler betaalt. U merkte zelf al op dat de eigenaar in 1996 is overleden. In de periode 1995-1996 waren afspraken gemaakt met het betrokken bedrijf om afvalstoffen op diverse locaties in Roosdaal te verwijderen. De laatst bekende rechtsopvolger van het betrokken bedrijf ontkent echter alle betrokkenheid bij het achtergebleven afval.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, want het verduidelijkt al heel wat. Uit uw antwoord blijkt dat indertijd bij de opname van het terrein, dat wellicht wel in de inventaris werd opgenomen maar niet in het register, bleek dat het vooral om inerte afvalstoffen ging.

Op het terrein ziet men dat er wel degelijk nog heel veel andere zaken zijn. Ik weet niet of die er in 1995 al waren of dat die er in de loop der jaren bij zijn gekomen. Het zou zeker de moeite zijn om eens ter plaatse te gaan kijken hoe de stand van zaken nu is. Ik weet niet wie dat zou moeten doen: een particulier, de gemeente of de OVAM. Het gaat nu al lang niet meer over inerte afvalstoffen die daar zijn achtergelaten. Als zou blijken dat er zeer veel andere zaken zijn bijgekomen, zou de prioriteit kunnen worden verhoogd waardoor er verdere stappen kunnen worden genomen. Nu zitten we in een patstelling.

Minister Kris Peeters: U hebt gelijk dat men daar geen hoge prioriteit aan heeft gegeven omdat het gaat over asfalt dat aanwezig zou zijn. Ik zal de opdracht geven aan de OVAM om ter plaatse te gaan kijken om er zeker van te zijn dat er geen probleem is. De stand van het dossier is nog altijd wat men aan mij heeft overgemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
